

си които достигнали да му ся виждатъ не-
сладки и неугодни, и най послѣ му причини-
ли теготж и прѣсыщеніе: и когато си раз-
перили крыла-та да хвъркижтъ, тогава ся по-
знавали че сж чужды. Естественнѣй-тъ тѣхенъ
шаръ былъ черникавъ.

Неискуство си лѣгнало тогава за да спи, но
благоуханіе-то на цѣвтя-та, що му ся струвало
напрѣди толкова сладко, станало съ ноцнѣй-тъ
въздухъ толко силно, щото не можало веке
да го търпи; исправило ся прочее и търсяло
друго мѣсто да ся упокои. Но ноцъ-та была
облачна и тъмна, зашто не ся видяло нито
една звѣзда. Въ таквази мрачинѣ Неискуство
ся бояло да помърдне да не бы нѣкакъ пад-
нало въ бѣдѣ. Най сетиѣ нашло едно дърво,
на което при корень-тъ събрало нѣколко сухи
листіе, и на тѣзи твърдѣ постелкѣ лѣгнало да
спи.

Но тозъ часъ вѣтръ-тъ, който слазялъ отъ
горы-тъ съ устремленіе, началъ да клати и да
разлюлява дръвья-та, които не можалы вече
да го пазятъ отъ вихрушкѣ-тъ. Кукомѣвкы-
тъ крѣщалы изъ дълбочины-тъ на дубравѣ-
тъ, и прилѣпи-тъ тупали съ крыла-та си надъ
главѣ-тъ му.

Прѣминало много врѣме безъ да може Неи-
скуство да ся поуспокои. Много скрѣбны
мысли испѣлняли умъ-тъ му; крѣхкы-тъ му
ставы истинѣли отъ студъ-тъ; плашили го
необыкновенны-тъ нему гласове на ноцны-тъ
птицы; и когато най сетиѣ заспало, стряскало
ся на сънъ-тъ си съсъ смѣтителны сънуванія.